

๓๖๖

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Cratoxylum formosum* (Jack) Dyer subsp.
pruniflorum (Kurz) Gogel.

ชื่อพื้นเมือง **ตัวขน** (นครราชสีมา); กายโชน (กะเหรี่ยง – กาญจนบุรี); กุญฉ่องเข้า (กะเหรี่ยง – ลำปาง); ดาว (สตูล); ตัวแดง, ตัวยาง, ตัวเลือด (ภาคเหนือ); ตัวเหลือง (ภาคกลาง); แด้วหิน (ลำปาง); เน็กเครแย (ละว้า – เชียงใหม่); ราเง้ง (เขมร – สุรินทร์)

ชื่อวงศ์ GUTTIFERAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น ตัวขนเป็นไม้ต้นขนาดเล็กถึงขนาดกลาง ผลัดใบ สูง 8 – 15 เมตร เรือนยอดเป็นพุ่มกลม ใบและกิ่งอ่อนมีขนนุ่ม เปลือกต้นสีน้ำตาล แตกเป็นสะเก็ด เปลือกในสีน้ำตาลแกมเหลือง และมีน้ำยางสีเหลืองปนแดง

ใบ ใบเดี่ยว เรียงตรงข้าม ใบแกมรูปไข่กลับ ปลายใบแหลม ขอบใบเรียบ หลังใบและท้องใบมีขนนุ่ม ใบอ่อนสีชมพูเรื่อ

ดอก ดอกออกเป็นกลุ่ม ตามซอกใบ สีขาวหรือสีชมพูอ่อน กลิ่นหอม ออกดอก
เดือนมกราคม – เมษายน

ผล ผลแห้ง รูปรี แข็ง ผิวผลมีคราบสีขาวนวล แก่จัดแตกออกเป็น 3 แฉก ออก
ผลเดือนกุมภาพันธ์ – พฤษภาคม

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ขอบแสงแดดจัด ทนแล้งได้ดี ขึ้นได้ในดินแทบทุกชนิด

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ใบอ่อน ยอดอ่อน และดอก รับประทานเป็นผักสดกับอาหาร
จำพวกปลา น้ำตก ส้มตำ อาหารประเภทยำ

รส ขม ผาด

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ดและตอนกิ่ง